Jakob Lorber Bulletin International

Mei, 2019 nr. 41

Vrienden van de Jezus-Openbaring door de schrijfknecht en schrijfprofeet Jakob Lorber voelen zich met alle mensen van de wereld verbonden als schepsels en kinderen van één en dezelfde Vader. Deze hemelse Vader belichaamde Zich 2000 jaar geleden in de Jezus [Christus] [25-28 n. Chr.] De geestvrienden van de Jezus-Openbaring [h]erkennen in deze eeuwige Openbaring een nieuw en groot Woord van God en beogen te komen tot een gezamenlijke vreugdevolle uitwisseling.

ZELFBESCHOUWING – ZELFONDERZOEK

-Wij wensen je een zegenrijk leesgenot toe-

In dit tijdschrift:

- **Aanvullingen over de ziel van Jezus**
- **Het ontstaan van de Aarde**
- **Adam is gelijkend God**
- **Bidden tot onze Heer**

https://www.refugiobetania.org/

Contacten en reacties

Gerard

www.zelfbeschouwing.info E-mail: zelfbeschouwing@gmail.com

nieuw thema

Aanvullingen over de ziel van Jezus

door Maria uit Italië

Opmerking:

In de nieuwe uitgave van het boek "de Jeugd van Jezus" uit 1966, [Red.: Duitse uitgave!] in hoofdstuk 299 (voorheen 298), werd het 19e vers toegevoegd, dat als volgt luidt:

„En hierin bestond dus ook, dat Jezus' ziel in wijsheid en genade voor God toenam en voor de mensen, namelijk in die mate, *waarin de goddelijke Geest Zich langzaam maar zeker meer en meer verenigde met Zijn vanzelfsprekende Goddelijke ziel, die de eigenlijke Zoon is.'*

Dat geeft wellicht nog een ander gezichtspunt.

Zielen van boven en beneden.

'In het begin was het Woord en het Woord was bij God en God was het Woord'. (Johan. 1:1).

(De twaalfjarige knaap Jezus:) "Luister, broeders! God is Eén en Christus is Eén; want als er maar één God is, dan is er ook maar één Christus. Welk verschil zou er tussen God en Christus moeten zijn? - God is de liefde, en Christus is de wijsheid in God, en het licht, de waarheid, de weg en het eeuwige leven! (de verdwenen brief van Paulus a.d. Laodicea 1:21)

Maar Ik ken echter Mijn geest en *ben al heel lang één met Hem* en kan daarom de gehele natuur bevelen ... (Drie dagen in de Tempel - 21:21)

En toch was er aan het einde van die eindeloos lange vormingsperiode van de oergeesten nog een overgroot aantal van een dusdanige aard, dat, ofschoon het de juiste

vormingswegen van God wel begreep, uiteindelijk van een vrij volgen van deze wegen toch niets wilde weten. Deze geesten weken liever af van de geboden en goed aangegeven, geordende wegen van God ter wille van het vlugger verkregen, maar kort durende voordeel, en betraden de weg van hun persoonlijk verderf. Maar de voornaamste lichtgeest, die woonplaats bood aan ontelbare andere lichtgeesten, die allen rijk voorzien waren van talloos veel verstandelijke vermogens, zei namelijk bij zichzelf: 'Wat heb ik verder nog nodig? Ik bezit alle eigenschappen, die God ook heeft, en God heeft al zijn kracht in mij gelegd. Nu ben ik sterk en heb macht over alles. Hij heeft alles wat hij had weggegeven, en ik heb alles genomen. God heeft nu niets meer, maar ik heb alles. Laten we dus maar eens zien of het voordeel wat volgt op het overtreden van het gegeven gebod, werkelijk maar van korte duur zal zijn. Wij denken: Met onze huidige onbeperkte kracht en macht zullen wij de duur van het kort durende voordeel best wel eeuwen kunnen verlengen. Wie zal dat kunnen verhinderen? Buiten ons is er in de eindeloze ruimte, die wij nu innemen, geen hogere macht en geen beter verstand dan het onze; wie zou ons het voordeel dan kunnen betwisten?

Kijk, dat dacht en zei de lichtgeest tegen zichzelf en dus ook tegen de onder hem staande afgezonderde geesten. Zo gezegd, zo gedaan, en het gevolg was dat hij zichzelf gevangen nam in zijn traagheid, waarin hij steeds meer vaste vorm aannam, en het gevolg daarvan was dan weer de vorming van de materie, alles volgens de goddelijke orde, want het onafwendbare gevolg van het niet houden van het goddelijke gebod was net zo zeker vooruit bepaald, als de vrije toestand van de geesten, die het gebod van God geheel aan en in zich vervuld hebben.

En zo namen de hoofdgeest en met hem al zijn verwante geesten zichzelf door deze val zeer hardnekkig en verbitterd gevangen. Hoe lang het hem echter bevallen zal om in die gevangenschap te blijven, dat weet buiten God niemand in de gehele oneindigheid, ook de engelen niet. Maar het is zeker, dat nu uit de verloren zoon van het licht de afgezonderde geesten door de macht van God weer gewekt worden, *en in het vlees, als kinderen van de wereld* worden geplaatst. Zij krijgen de gelegenheid, *net als de kinderen* ***van boven***, om zich te verheffen tot de hoogste voleinding van de kinderen van God. GJE2-231:4-8

(De Heer:) »Het lichaam is materie en is samengesteld uit de ergste zelfstandige delen van de oerziel, die door de macht en de wijsheid van de goddelijke, eeuwige Geest in die organische vorm gehouden worden. De vrijere ziel, die zo'n lichamelijke vorm bewoont, wordt daardoor geheel van al het nodige voorzien. De in een lichaam wonende ziel is natuurlijk in het begin niet veel reiner dan het lichaam, omdat ook zij afstamt van de onreine oerziel van de gevallen satan. Het lichaam is voor de nog onzuivere ziel eigenlijk niets anders dan een heel wijs en heel goed en doelmatig ingerichte zuiveringsmachine. GEJ 210, 1-2)

Want op deze Aarde of wereld wonen *twee soorten mensen*. De oorspronkelijke en de meesten hebben zich volgens de voor alle schepselen gegeven ordening trapsgewijs opwaarts ontwikkeld. *Zij zijn wat hun ziel en lichaam betreft puur van deze Aarde* en men kan ze 'kinderen van de wereld' noemen. Een veel kleiner deel van de mensen op deze aarde is echter alleen maar wat het lichaam betreft van deze Aarde, maar wat de ziel betreft komen ze ofwel van de verschillende sterrenwerelden of soms zelfs als zuiverste engelgeesten uit de zuivere hemelen van de geesten. Dat zijn tot nog toe echter de minst voorkomende. Dit tweede en veel edeler soort mensen van deze Aarde kan men

'godskinderen' noemen, en aan hen alleen is het ook voorbehouden om de geheimen van Gods rijk te vatten, te begrijpen en de kinderen van de wereld hierin te onderwijzen al naargelang er vraag naar is en het vermogen om het te begrijpen; zij wijzen hun de weg waarlangs ook zij tot kinderen Gods en tot burgers van Zijn rijk kunnen worden. [GJE5-225:3-5]

En de discipelen tot Hem [Jezus] komende, zeiden tot Hem: *'Waarom spreekt Gij tot hen door gelijkenissen?'* En Hij, antwoordende, zeide tot hen: *'Omdat het u gegeven is, de verborgenheden van het Koninkrijk der hemelen te weten, maar dien is het niet gegeven.'* (Mattheus 13, 10-11)

In de loop van de tijd zullen weliswaar de eigenlijke wereldmensen van Mijn leer grotendeels hetzelfde maken wat de Egyptenaren, Grieken en Romeinen van de oerleer hebben gemaakt, die Adam en zijn eerste nakomelingen kregen. Maar naast die afgoderij zullen er toch velen zijn, die Mijn leer en Mijn macht net zo rein zullen bewaren en bezitten, als ze nu uit Mijn mond komt, en daardoor zullen zij ook steeds de macht hebben en bezitten, die hen door het levende geloof in mijn woord tijdelijk en in het hiernamaals voor eeuwig verleend wordt! Zo ben Ik dus Heer en vrees daarom geen heer en diens wetten!" [GJE2-107:3]

Welnu, deze eigenlijke wereldmensen zijn natuurlijk, omdat ze uit het slijk van deze aarde voortspruiten, nog zeer zinnelijk van aard, daar hun zielen nog nooit een menselijke voorbereidende scholing voor een vrij, over zichzelf beschikkend leven hebben doorgemaakt. Ze kunnen daarom in het begin ook alleen maar door puur zintuiglijke beelden tot kennis van een allerhoogste en eeuwige goddelijke geest gebracht worden. GJE5-225:3-6

Zo moet ook de prikkel tot het overtreden van het gebod aanwezig zijn; hij is een opwekker van het kenvermogen en van de vrije wil. Hij vervult de ziel met lust en vreugde zolang deze de prikkel heel goed voelt maar er niet aan gehoorzaamt, hem echter steeds juist met die vrije wil bestrijdt die door de prikkel in haar gewekt en van leven werd voorzien, en zo gebruikt de vrije ziel hem dan als middel, maar niet als doel in zichzelf. (GEJ 4-104:5)

Daarin ligt dan ook het verschil tussen de kinderen van de wereld die **van beneden** komen en kinderen die van de Aarde zijn, en tussen de kinderen van het licht die **van boven** komen en kinderen van de Zon of kinderen, die van het licht zijn. Deze zijn derhalve geroepen om de Heer op de een of andere wijze als knechten te dienen en de kinderen van de wereld te verlichten, opdat ook zij gewonnen mogen worden tot kinderen van het licht en waarachtige erfgenamen van het eeuwige leven. .. (GZ 2-15:27)

Tenslotte, en dat komt het meest voor, zijn er zielen die vanaf hun oerbegin uit deze Aarde stammen. Zij zijn oorspronkelijk geroepen tot het kindschap van God. Zij zijn de zwakste en lopen de meeste kans geheel te gronde gericht te worden. Dat zal echter niet zo gemakkelijk gebeuren, omdat er zich altijd op iedere honderd wel één of twee sterken **van boven** bevinden, waardoor de zwakke zielen beschermd en ervoor bewaard worden om totaal onder te gaan. Ook al zijn daarbij zeer afgedwaalde schapen dan worden zij te gelegener tijd toch weer teruggevonden. GJE4:35:3

'Natuurlijk zijn er verschillen onder de mensen! Sommige zielen zijn **van boven afkomstig**. Die zijn sterker en de kwade geesten van deze aarde kunnen hen minder of ook wel niet deren. Die zielen kunnen dan ook een zwaardere beproeving tijdens het leven in het vlees

verduren zonder ook maar enige schade van betekenis te lijden. Wordt bij hen de geest, dat is de verborgen kiem van het oerleven, gewekt en doordringt deze dan met zijn eeuwige levenswortels de ziel door en door, dan wordt het slechts geringere verdorven aan zo' n ziel meteen genezen en de gehele mens is dan volmaakt, -zoals je dat bij Mathaël, Philopold en nog ettelijke anderen kunt zien. Sommige mensenzielen zijn zelfs voormalige, hemelse engelen geweest. Wel, bij die kan niet zo gemakkelijk iets bedorven worden! Johannes de doper en verscheidene profeten zoals Mozes, Elia, Jesaja en nog een aantal anderen kunnen je als voorbeeld dienen, en er zijn er thans nog een aantal op aarde die uit de hemelen zijn gekomen om hier met Mij de smalle weg van het vlees te volgen. Zulke mensen zijn in staat een behoorlijk zware beproeving in het vlees te doorstaan en verdragen deze ook altijd met de grootste opoffering.' (GEJ 4-34: 8-9)

Ook vanuit de centrale Zon van dit systeem, waartoe ook de Zon behoort, kunnen zielen op deze Aarde overgeplaatst worden om Mijn kindschap te verwerven; dit is ook mogelijk vanuit de zonnegebieds- en de zonnenalcentraalzon. Echter alleen uit het gebied van hetzelfde zonnenal waarin zich deze Aarde bevindt, kunnen ook nog zielen hierheen komen, -maar vanuit de algemene oercentraalzon niet gemakkelijk meer, omdat de zielen van die noodzakelijkerwijs enorme, reusachtige mensen te immens veel substantie in zich hebben, dan dat ze opgenomen zouden kunnen worden door het kleine lichaam van een mens van deze Aarde. GJE5-113:5

Hij [Jezus] zei tegen hen: "Jullie zijn van beneden, I**k echter kom van boven**; Jullie komen van deze wereld, **Ik echter ben niet van deze wereld**." – "En Hij die Mij gezonden heeft, is met Mij; Hij heeft Me niet alleen gelaten omdat Ik altijd doe wat Hij wil. (Johannes 8:23,29)

In dat zich ontdoen nu van de ene boei na de andere, daarin bestaat de groei, de toename van de ziel in de geestelijke kracht, en die kracht is dus: wijsheid en genade. (wedergeboorte.) [Jeugd Jezus-299:14]

Zie ook: http://jakob-lorber.info/i.-das-wesen-des-menschen-.html
(De mens en zijn bestemming)

-einde-

nieuw onderwerp

Het ontstaan van de Aarde

Hij is het, Die de hemelen uitspant als een dunnen doek en breidt ze uit als een tent, om te bewonen; Jes.40:22 - De Aarde zal ganselijk verbroken worden, de Aarde zal ganselijk vaneen gescheurd worden, de Aarde zal ganselijk bewogen worden. Jes. 24:19

De duur van de ontwikkeling der Aarde bedraagt miljarden jaren**. De zes scheppingsdagen duurden in werkelijkheid ongekende aantal jaren**. De Aarde is volgens Jakob Lorber veel breder dan hoger en daarom niet helemaal rond. Na de oplossing van deze Aarde zal in een ander gebied van het melkwegstelsel het bewoonbaar worden. *

- Want de Heer heeft uit miljarden ontelbare [planeten] stoffelijke werelden deze Aarde uitverkoren; want zij is de geboorteplaats van de geesten, die naar de Heer willen, en zij allen komen vanuit eindeloze gebieden der schepping [Geestelijke Zon-2-15:23]. - Bisschop Martinus sprak: 'het is het eerste licht sinds miljarden van duizenden aardse jaren! Sinds we de Aarde verlaten hebben, drong er geen lichtstraal meer in onze ogen! [BM1-56:12] - De Aarde – als kind van de Zon, is misschien miljarden x miljarden aardse jaren jonger, dan haar moeder Zon. [GJE2-219:10]

Hebben de zes scheppingsdagen werkelijk dertien miljarden jaren geduurd volgens de wetenschap?

Natuurwetenschappelijk gezien heeft de Aarde voor ca. 4,65 miljoen jaren zich gevormd door een samenbundeling [klontering] van asteroïden. Daarvoor [15 miljard jaren geleden] manifesteerde de oerknal [de splitsing van Lucifer of Satana!] tot in een ongekende grootte, waaruit later ook de Maan werd geboren [locatie bij Tahiti]…Na oneindige vele miljarden jaren zal alles weer worden opgezogen en weer teruggevoerd worden naar de ware geestelijke oorsprong.

Vanuit wetenschappelijk oogpunt is de Aarde gevormd door een samenbundeling [klontering] van asteroïden [zo'n 15 miljard jaar geleden]. Daarvoor manifesteerde zich de 'Big Bang' of de 'oerknal' [= de splitsing van Lucifer], wiens ziel in veel materiële scheppingen [Satana] tot in een ongekende omvang werd versplinterd. De Aarde was ook het laatste en het kleinste deel van de materiële schepping. Veel later werd de Maan uit de Aarde geboren, dat zich verhief tot wel een hoogte van ongeveer 400.000 kilometer van de Aarde. Ze werd geboren uit het diepste deel van de Aarde [vulkanisch] in de buurt van Tahiti. Na oneindig vele ondenkbare tijden zal alles weer worden teruggevoerd naar de ware geestelijke oorsprong.

Maar… klopt het wel, wat de wetenschap stelt? Wat zegt de Heer hierover via Jakob Lorber: *IK zeg: 'Ja, Mijn beste vrienden, jullie hebben werkelijk veel ervaring en zijn thuis in de wetenschappen, maar wat dat betreft wordt het moeilijk voor ons om een voor jullie begrijpelijk antwoord te geven! Want ten eerste is deze aarde al een ontzettend oud hemellichaam, gemeten naar jullie tijdsbegrip; er is geen voor jullie begrijpelijk getal waarmee men het aantal jaren van haar bestaan zou kunnen uitdrukken.* [GJE5-197:1]

…*'Want ten eerste is deze aarde al een ontzettend oud hemellichaam, gemeten naar jullie tijdsbegrip; er is geen voor jullie begrijpelijk getal waarmee men het aantal jaren van haar bestaan zou kunnen uitdrukken.' GJE5-192:2*

'Maar mensen zoals de aardbodem ze nu draagt, bestaan in een getal uitgedrukt werkelijk pas iets meer dan vierduizend jaar.' [Opm.: dit zei Jezus 4000 jaar geleden!]

De huidige Aarde-afmeting is 2520 x pi – 12738 km. Zij is dus breder dan hoger en daarom niet rond, maar heeft bijna een peervorm. De mens werd onmiddellijk uit de Aarde geformeerd; hij werd uit het stof [leem] der Aarde gemaakt; want alles wat door de wortels en vezels van planten gaat, is uit de Aarde. Dat is volgens Lorber de woning van de Satan. Het fundamentele aspect van de vesting der Aarde vinden we in Jesaja 45:18, Jereia 10:12, 51:15, Psalm 24:2 en 119:90 – vervolgens de verankering van haar zuilen in 1 Samuel 2:8, Psalm 75:4, 104:5 en Spreuken 8:29. Volgens Lorber is de Aarde uit de Zon genomen.

De pure Godheid is een licht dat onbegrijpelijk is, ook onaantastbaar, almachtig en alkrachtig. De feitelijke wereld [Aarde] is ontstaan uit de centrale Zon. Uit de eeuwige Vader kwam Zijn **Zoon** Christus als het principe van licht en kracht; dit was **de tweede eigenschap van de eeuwige Vader**.

God schiep de wereld en de natuur als Zijn Heilige Geest. [derde eigenschap!] Elk wezen [plant, dier of mens], hoe groot of klein ook, kent steeds drie wezens. De ziel van de mens zal na het lichamelijk sterven daarheen gaan, wat het in zijn leven heeft liefgehad: namelijk of de Heer of de wereld, dat Lucifer is. De daden zijn voor een volgend leven – wel te verstaan aan gene zijde – bepalend. Om die redenen bestaan er zalige en onzalige existentievormen.

In de laatste vorm volgt de individuele ziel die weg zolang, totdat ze het bevrijdende pad naar het geestelijk besef gevonden heeft, de weg terug als 'de verloren zoon', die weer thuiskomt bij zijn hemelse Vader. De eeuwige 'verlorene' is in zoverre 'eeuwig' verloren, totdat het besef van de geestelijke hemelse existentie bewust wordt. Hij kan eeuwig in ongekende tijden in zo'n toestand daarin verblijven, zolang de 'verlorene' dat wil. Eeuwig betekent volgens de Heer in Jakob Lorber – **let wel: dus niet en dus nooit 'oneindig verloren'.**

Waarom de Aarde de nietigste en deemoedigste planeet is?

(DE HEER:) 'We zijn nu al voor de geopende deur. En die heerlijke hemelwereld, die je daar in volle klaarheid ziet: die grote wal die heel ver weg te zien is, lichtblauw en waarboven in een passende ordening nog zeven lichamen als vrij zwevend te zien zijn, komt allemaal overeen met de planeet Saturnus; de mooiste en beste van alle planeten die een baan om de zon afleggen. Om deze zon legt ook jouw aarde haar baan af, als de lelijkste en laatste planeet in de hele schepping, die bestemd is om de grootste geesten te dienen als school van de deemoed en van het kruis.

Dit is om de volgende reden zo bepaald: Zie, als een of andere grote en machtige heerser van de wereld op zijn geërfde familiegoed woont en leeft en dan dikwijls te paard of per koets door de stegen en over de pleinen van de stad rijdt, dan kijken de bewoners die toch zeker de naaste buren van zo'n machthebber zijn, nauwelijks op om hem als hun regent te begroeten en eer te bewijzen. Daar is hij echter gewoonlijk ook helemaal niet op uit, omdat hij zijn buren kent en wel weet, dat ook zij hem kennen. Als hij echter een klein plaatsje

bezoekt, dat daar een eind vandaan ligt, buigt iedereen voor hem en aanbidt hem gewoonweg. Hij echter laat in zo'n klein plaatsje ook zien, wat hij eigenlijk is; wat hij in zijn residentie niet kan doen: ten eerste, omdat ieder mens hem toch al kent en ten tweede, omdat het juist daarom geen effect zou hebben.

Het is hetzelfde, als wanneer iemand op de wereld in een grote hal een lood buskruit zou aansteken, waar zo'n explosie ook gene effect teweeg zou brengen. Wel echter, wanneer dezelfde hoeveelheid kruit in een zeer kleine ruimte zou worden aangestoken, waar dan een dreunende knal zou plaatsvinden en een verwoestende werking door de explosie.

Omdat echter het grote zicht ten opzichte van het kleine pas echt groot toont, het sterkste tegenover het zwakke pas echt sterk, het machtige tegenover het onmachtige zeer machtig – is juist de aarde in alles zo armzaligst geschapen, opdat ze de eens grootste en schitterendste geesten óf ter deemoediging zal dienen en hen daardoor tot nieuw leven wekken, of echter als gericht, waardoor ze een nieuwe, eeuwige dood ervaren. Want zoals Ik je vroeger al heb laten zien, dient het kleine en onaanzienlijke op zichzelf er ook toe, om het grote en aanzienlijke als zodanig te verhogen. En dat is al het gericht, ofschoon het grote en aanzienlijke zich daar, waar alles klein en onaanzienlijk is, hiernaar moeten richten en zich moet verdeemoedigen.

Als dus een groot mens door een nauw en laag poortje in een vertrek wil komen, dan moet hij zich van tevoren klein maken en heel diep bukken, omdat hij anders in geen geval in het vertrek kan komen. Zo is ook de aarde een smalle en doornige weg en een lage en nauw de poort naar het leven voor die geesten, die vroeger zeer groot waren en nog groter wilden zijn.

Maar deze geesten wilden deze weg die hun oude hoogmoed zeer verdeemoedigt, niet accepteren en zeiden, dat deze weg voor hen te klein was: een olifant zou nooit als een mug op een haar kunnen lopen en een walvis niet zwemmen in een regendruppel. Daarom zou zo'n weg een dwaze weg zijn en Degene die hem bereid had, zou geen inzicht en verstand hebben.

Daarom nam Ik als de allerhoogste en eindeloos grootste geest van eeuwigheid het kruis en ging deze weg als Eerste, allen ten voorbeeld. En Ik liet zien, hoe deze weg die de grootste en almachtigste Geest van God kon gaan, ook door alle andere geesten gemakkelijk kan worden bewandeld en dat daardoor ook het ware, vrije, eeuwige leven kan worden bereikt.

Daarna bewandelen velen reeds deze weg en bereikten daardoor het gestelde, gewenste doel, namelijk de verheffing tot het kindschap van God en daardoor het erfdeel van het eeuwige leven in alle macht, kracht en hoogste voleinding. Dit erfdeel bestaat hierin, dat zij zich verheugen in het bezit van al die scheppende eigenschappen, die Mij eeuwig zonder beperking eigen zijn.

Dat echter is niet gegeven aan de geesten van alle andere talloze sterren en planeten, zoals ook niet aan alle ledematen van het lichaam het gezichtsvermogen gegeven is, of het gehoor en nog minder het gevoel van het innerlijke geestesoog, dat het meest eigenlijke bewustzijn is van het eigen en niet eigen zijn en het vermogen om God te zien en te erkennen.

Deze zojuist genoemde karakteristieke eigenschappen hebben slechts enkele bepaalde lichaamsdelen, terwijl talloze andere lichaamsdelen deze hoogste levenseigenschappen op

zichzelf volledig ontberen, maar ze kunnen als ledematen van hetzelfde lichaam voortdurend meegenieten.

Dit geldt ook voor de bewoners van alle andere gesternten: zij zijn vergelijkbaar met afzonderlijke delen van het lichaam of in meer volmaakte zin van de gehele mens, die ten volle Mijn evenbeeld en het evenbeeld van alle hemelen is. Daarom hebben zij voor hun zaligwording ook alle goddelijke vermogens niet nodig, die al Mijn kinderen eigen zijn. Als echter Mijn kinderen allerzaligst zijn, zijn deze sterrenbewoners het ook in en bij hen, evenals jullie Mijn kinderen het zijn en bij Mij, jullie liefdevolste, heilige Vader van eeuwigheid tot eeuwigheid.

Wanneer jij zalig bent, dan zijn al deze ontelbaren die je hier ziet, dat ook door en in jou; evenals wanneer jij je goed voelt, ook je hele lijf zich goed voelt. Daarom vereist dan ook de hoogste plicht van de heilige liefde bij Mijn kinderen, om zo volmaakt te worden als Ikzelf. Want van zo'n zaligste volmaaktheid hangt de zaligheid van talloze kleinkindertjes af, door wier zaligheid die van jullie steeds in het eindeloze vergroot en verhoogd wordt. (BISSCHOP MARTINUS 43)

-einde-

nieuw onderwerp

Adam is Godgelijkend

Volgens de Huishouding van God werd de eerste Engelmens Adam in de geestelijke wereld ooit de kleine waakvlam [God] ontrouw. Daarover vertoornde God zich zeer en Hij wierp Adam in de onmetelijke diepte der diepten. Dit tuimelen kwam hem voor als in oneindigende tijden; hij viel en viel en viel steeds dieper in de ongekende diepte van een niet te omschrijven oneindige afstand.

Hij [Adam] voelde zelfs de hitte, d.w.z. het vuur van God in zijn gezicht en het berouwde hem, van wat hij gedaan had, maar wat zou hem nog kunnen redden? Maar zie, op hetzelfde moment, toen hij dit dacht – zag hij naast zich een geestelijke mensengestalte naast hem, dat op hem leek en Deze sprak hem liefdevol aan..

God huilde toen de geestenval der Engelen plaatsvond en uit Zijn tranen ontstonden er massale zeeën, planeten, zonnen, manen en sterren. En uit Zijn laatste traan ontstond de Aarde, onze huidige Aardewereldbol en God wees Adam deze Aarde aan als toekomstige woonplaats. Maar voordat Adam op deze planeet mocht leven, moest ook hij de natuurlijke wetten ondergaan om zijn ziel berouwvol te zuiveren in alle fysische processen…

En in het scheppingsverhaal werd deze mens Adam [dus miljoenen jaren later…] gevormd uit het leem van de aarde. De ziel van Adam, die dus al deze processen door de natuur moest volgen, was er nu klaar voor en stond te wachten om 'mens' te worden. En God Zelf blies de Goddelijke vonk in het maaksel uit de aarde en bracht de ziel van Adam in deze scheppingsmens. En hij werd levend door de kracht van de Schepper.

Adam werd niet geboren als kind*, maar volgens de Talmoed op 18-20 jarige leeftijd. [* JeLeD = 10-30-4 = **44** en DaM uit ADaM = 4-40 betekent bloed – 'bloedjes van kinderen', die ook ontstonden met Kajin en Abel.]

- 'onschuldige kinderen, bloedverwante wezens, waaruit ook Kajin en Abel zijn ontstaan!'

De naam voor het Hebreeuwse woord voor Aarde heet ADAMaH. [1-**4-40**-5] De geest van Adam is Satana en deze geest [let wel: geen ziel!] werd lang geleden dus al verbannen in het diepste van onze Aarde, in de kern van deze wereldbol. Uit deze Aarde besloot God hem [Adam] te formeren [met leem uit de Aarde, dat een samenstelling is uit mineralen]. Dit geschiedde nog maar 6000 jaar geleden, terwijl vooraf de Aarde zich al miljoenen jaren had ontwikkeld, voor wat het 600 jaar geleden en nu is.

Alle verbannen engelgeesten van Satana hadden en hebben de mogelijkheid zich via deze kleine nietigste Aarde weer opnieuw te belichamen. De mensheid stamt dus af van de Adamieten. Daardoor kunnen er steeds meer Luciferische geesten vrijkomen in de ontwikkeling van het mens-zijn, om zo het Kindschap van God te bereiken.

De ontelbare oergeesten belichamen zich nu nog steeds sinds 4151 v. Chr. en met 2019 erbij speelde zich dit af nog maar 6169 jaar geleden. Vóór deze tijd leefden er dierlijke mensen met geen besef van een God, die deze Aarde miljoenen jaren eerst moesten voorbereiden, voordat de ECHTE MENSHEID daarop kon leven. Het kan echter nog heel lang duren voordat de laatste geest zich transformeert tot een werkelijke mensengeest, waardoor tenslotte Satan zelf aan het kortste eind zal moeten trekken en hem de bepalende keuze zal worden gesteld om terug te keren tot zijn hemelse Vader of om zijn definitieve lot vrijwillig te ondergaan.

Adam, de eerste mens betekent 'zoon van erbarmen en genade'. Deze Adam was in plaats van de eerste gevallen geesten gekomen. Het werd hem niet te kennen gegeven, wie hij was – en zie, toen hij zich verveelde, niet wetende wie hij was en het ook niet kon vinden, wat op hem gelijkend was, kwam hij door de genade van de Godheid in een diepe slaap, en doorzag toen zijn tweede ik. De Heer schiep daaruit een vrouw, die Eva werd genoemd; de voorbeeldende verlossing der zelfzucht en de daaruit ontstane wedergeboorte. HH1-3.3.5 [7-9] Uit de ziel van Adam werd Eva gedurende drie dagen gevormd. 1.6.2.4 GJE162-4:6

Adam & Eva

God schiep met Adam en Eva 4151 v. Chr. een nieuw ras met nieuwe genen [Aziatisch ronde schedel!] – van dit Goddelijk paar, stamt de mensheid af. En dan zijn er direct van andere sterrenbewoners, die zich lieten incarneren, er velen stammen uit de Aarde zelf. Adam is geworden als één van ons, zodat hij kon herkennen – evenals wij – het goede en het boze – Vanaf Adam voert zijn geslachtslijn via 10 oude geslachten tot Noach [Gen. 10]

Adam Kadman betekent als Adam = mens en ka = uit de kracht, daimon = van de geest; Adam [Ik zwijg]. Dus mens, zoon van erbarming en genade. Volgens de Huishouding was God – de Vader - tijdens het leven van Adam twee keer persoonlijk op Aarde.

1. In het begin van Zijn scheppingen
2. Tien jaar voor zijn sterven [Adam werd 930 jaar oud!]
3. In de tussentijd gaf een engel in de naam van de Heer het echtpaar instructies

De plaats van het hof van Eden – was een dal en een tuin en het werd paradijs genoemd. Het land dat later overvloeide van melk en honing. De plaats, welke in de grote tijd der tijden grote daden van de eeuwige liefde ‘Bethlehem’ werd genoemd en ook eeuwig zo zal heten. HG-1-8:1-3 - In deze tuin verscheen Satan in de vorm van een slang aan Adam en Eva. Satan kan zich in elke vorm manifesteren. [GJE7-34:13-14]

De pas geschapen mens Adam [waarschijnlijk op een leeftijd van 18 jaar] noemt men ook wel de Homo uit Humus [=grond, leem] zoals het Woord Adam uit Adama [=Aarde] komt. Deze Adam was in plaats van de eerste gevallen geesten gekomen. Het werd hem niet te kennen gegeven, wie hij was – en zie, toen hij zich verveelde, niet wetende wie hij was en het ook niet kon vinden, wat op hem gelijkend was, kwam hij door de genade van de Godheid in een diepe slaap, en doorzag toen zijn tweede ik. De Heer schiep daaruit een vrouw, die Eva werd genoemd; de voorbeeldende verlossing der zelfzucht en de daaruit ontstane wedergeboorte. HH1-3.3.5 [7-9] Uit de ziel van Adam werd Eva gedurende 3 dagen gevormd. GJE162-4:6

-einde-

nieuw thema

Bidden tot onze Heer

door Sadhu Sundar Singh (1889 tot1929]

uittreksel

Bidden tot God betekent niet, dat je bedelt bij God. Het gebed bestaat niet uit, wat dat betreft, een poging bij God te doen, om datgene te krijgen, wat voor het leven nodig is. In het gebed doe je veelmeer de moeite om God Zelf, de grondlegger van het leven, aan te grijpen.

Je kunt de wil van God niet veranderen, maar degene die bidt kan wel ontdekken, wat God met hem van plan is. Want aan mensen van dit soort openbaart Hij Zich in hun verborgen hartkamer en onderhoud contact met hen.

In het gebed ademen we als het ware de Heilige Geest in. God stort Zijn Heilige Geest in het leven van de biddende, zodat hij een "levende ziel" wordt. (Genesis 2:7, Joh. 20:22), en hij zal nooit meer sterven, want in gebed giet de Heilige Geest zichzelf in haar geestelijke longen en vul haar geest met gezondheid, kracht en eeuwig leven.

Wanneer een mens ophoudt, om zijn gebedsleven te onderhouden, en daarom ook begint met het verslappen van zijn geestelijke leven, dan richten alle wereldse dingen, die nuttig zijn voor hem, alleen maar schade en vernieling. De zon laat door zijn licht en warmte, alle planten leven en bloeien, maar laat ze ook verwelken en sterven. Op dezelfde wijze geeft de lucht alle levende wezens leven en kracht, maar het zorgt er ook voor dat ze degenereren en sterven.. Daarom **"waakt en bid**t".

Doordat hij bidt, wendt hij zijn hart tot Mij en ontvangt hij licht en warmte van Mij, en in het midden van de kwalijke geuren van deze slechte wereld, verheerlijkt Mij de zoete geur van zijn nieuwe en heilige leven. Maar er ontstaan in hem niet alleen slechts de zoete geuren, maar ook de opbrengst, dat daar blijft.

Wie bidt, wil niet zeggen, dat God hem niets zou geven zonder gebed of zijn noden niet kent. Maar bidden heeft de grote voorkeur: dat in de [kniel]houding van het gebed de ziel het beste bereid is, om de zegen van de Gever te ontvangen evenals elke zegening, die Hij schenken wil. Daarom werd de volheid van de Heilige Geest nog niet op de eerste dag op de apostelen uitgestort, maar pas na tien dagen speciale voorbereiding.

Als er aan iemand een zegen werd geschonken, die zich daarop niet speciaal had voorbereid, dan zou hij dit niet voldoende waarderen of lang koesteren. Dat is bijvoorbeeld gebeurd met Saul. Hij ontving de Heilige Geest en de waardigheid van de koning, zonder haar te hebben gezocht. Daarom is hij beide zeer spoedig verloren; want hij was van huis gegaan, niet zozeer omdat hij de Heilige Geest verwierf, maar omdat hij zijn verloren ezels aan het zoeken was. (1. Sam. 9, 3; 10, 11; 15,13—14; 31, 4).

De persoon die bidt, kan God alleen in de geest en in de waarheid aanbidden. De anderen lijken op een gevoelige plant. Tijdens de godsdienstoefening beweegt ze de leer en de aanwezigheid van de Heilige Geest: ze buigen hun hoofd en worden serieus; maar nauwelijks hebben ze de kerk verlaten, en ze doen weer zoals voorheen.

Als we een boom of een struik, die goede vruchten of bloesems draagt, niet naar behoren verzorgen, dan ontaardt hij en deze valt weer terug in zijn wilde oude staat.

Op dezelfde wijze gaat het ook met een gelovige: als bij hem de intensiviteit van het gebed nalaat en zwak wordt in het geestelijke leven, dan houdt hij op, om in Mij te blijven, en hij zal, als gevolg van deze verwaarlozing, uit elke staat van zegen terechtkomen, en weer in zijn oude zonden terugvallen en verloren gaan.

En precies zo gedragen zich veel mensen in het gebed of bij een religieuze bijeenkomst. Ze zitten op de oever van de grenzeloze oceaan van God, maar ze denken niet na over Zijn Majesteit en liefde of Zijn Goddelijke aard, dat de zonde reinigt, en de hongerige ziel verzadigd.

Maar wie Mij in het gebed met een zuiver hart nadert, zal in Mij, daar Ik de BRON van het levende water ben, datgene vinden, wat hem tevredenheid, versterking en het eeuwige leven geeft. [Jesaja 55:1; Jer. 2:13, Openbaring 22:17). Maar wanneer hij de vergankelijke en de betoverende geneugten van de wereld ziet, dan vergeet hij Mijn liefde, steun en zorg.

Bidden betekent als het ware met Mij in gesprek gaan. Wie deze gemeenschap met Mij heeft en in Mij blijft, die zal op Mij lijken. Er is een soort insect dat leeft tussen het gras en de groene blaadjes en zich ermee voedt: zij zal op dezelfde kleur gaan lijken. Zo heeft de ijsbeer, omdat hij midden in de witte sneeuw woont, dezelfde witte kleur, en zo ook de Bengaalse tijger, die op zijn pels de afbeelding van het riet draagt, waarin hij leeft. Op deze wijze heeft elk, die door het gebed in gemeenschap met Mij blijft, met de heilige Engelen en engelen aandeel aan Mijn Wezen; ze worden in Mijn beeld omgevormd en zullen op Mij gelijken.

Hoe wonderbaarlijk zal diens gelukzaligheid zijn, die in Mij blijven! Met talloze heiligen en engelen gaan ze in de langverwachte hemel en hebben met Mij deel aan Mijn volledige heerlijkheid dat noch verlies, noch de schaduw van een verandering kent. (Joh 17:24; Jakobus. 1:17). De mens van het gebed zal nimmer alleen te zijn, maar in eeuwigheid bij Mij en bij Mijn heiligen vertoeven. [Matth. 28:20 en Zach.3:7-8]

Om wilde dieren te temmen en om bliksem, wind, licht en andere natuurlijke krachten onder controle te houden en deze toepasselijk te maken, dat is an sich niet zo heel groots. Maar om de wereld, de satan en het eigen Zelf met al zijn hartstochten de baas te worden, dat is waarlijk iets hoogst belangrijks en noodzakelijks. Alleen degenen die een gebedsleven leiden, verleen Ik de kracht, om de totale macht van de vijand te overwinnen (Luk. 10:17 en 20), zodat ze zelfs terwijl ze in deze wereld leven, met Mij aan de hemelse oorden [gewesten] vertoeven. (Efeziërs 2:6)

Satan is daar beneden, en zij zijn daarboven. Zo kan hij ze nooit kan bereiken. Veeleer blijven ze eeuwig veilig [in geborgenheid] en zonder beven van angst bij Mij. De bidder daarentegen, die de Satan en zijn Zelf heeft overwonnen, kan naar believen door de eeuwige hemel zwerven.

Het is nu de tijd om in de vaten van ons hart de olie van de Heilige Geest te ontvangen en te bewaren, zoals de vijf wijze maagden dat deden (Mattheüs 25:1-13). Anders wacht ons niets dan verdriet en wanhoop, zoals bij de vijf dwaze maagden. Nu moeten jullie ook het Manna voor de Grote Sabbat verzamelen, anders zullen jullie alleen maar pijn en geschrei hebben.

(Exodus 16:15 en 27) "Maar bidt, dat jullie vlucht niet in de winter geschiedt, dat is in de periode van de grote verdrukking, of van de laatste dagen, "of op een sabbat", dat is de heerschap van de duizend jaren van de eeuwige rust, want zo'n gunstige gelegenheid zal dan ook nooit meer terugkomen. (Mattheüs 24, 20).

Zoals het klimaat, de vorm, de kleur en de groei van planten en bloemen verandert, zo ervaren de mensen dat, die met Mij in gemeenschap blijven, een ontwikkeling van hun geestelijke wezen in gewoontes, uiterlijk en gemoedsaard: ze trekken de oude mens uit en worden in Mijn glorieuze en onvergankelijk evenbeeld getransformeerd.

Vaak bidden mensen in mijn naam tot de Vader, maar zij blijven niet in Mij, dat wil zeggen, zij nemen Mijn Naam weliswaar in de mond en op de lippen, maar niet in het hart en leven. Dat is de reden daarentegen, waarom zij dat niet ontvangen, waarvoor zij bidden. Maar als zij in Mij blijven en Ik in hen, dan ontvangen zij, wat zij ook steeds van de Vader vragen, want zij bidden onder de leiding van de Heilige Geest.

De Heilige Geest laat hen zien, wat de Vader verheerlijkt en hen zoals ook anderen, goed doet. Er is een groot verschil tussen de gebeden van diegenen, die Mij alleen maar aanbidden en prijzen met hun lippen, en zij, die dat vanuit hun hart doen. Bijvoorbeeld: een ware aanbidder deed voortdurend voorbede voor een andere, zodat diens ogen zou worden geopend en hij de waarheid aannam, terwijl de andere, die alleen volgens de naam als een biddende verscheen, in zijn vijandigheid tot mijn ware aanbidders vaak bad, at hij met blindheid geslagen wilde worden. Uiteindelijk verhoorde God in Zijn liefdeswil de gebeden van de ware bidders, en de andere, die tot nu toe een huichelaar was, de geestesogen ontving. Met een gelukkig hart werd deze man een ware gelovige en een oprechte en trouwe broeder van Mijn ware dienaren.

Het gebed maakt voor de mensen dat mogelijk, die zij op andere wijzen onmogelijk achten. En zij ervaren in het leven zulke prachtige dingen, die niet alleen in strijd zijn met de regels en meningen van de wereldse wijsheid, maar deze worden allemaal voor onmogelijk gehouden. Wie de zegeningen van een geestelijk leven van God ontvangen wil door het gebed, die moet geloven en gehoorzamen, zonder te vragen.

Hij die bidt, moet geloven en gehoorzamen en zijn zwakke en verdorde handen naar Mij uitstrekken in het gebed; dan zal Ik hem het geestelijk leven geven, en het moet hem gegeven worden, zoals hij het nodig heeft. (Matth. 21:22).

Bron: Sadhu Sundar Singh (1889 tot 1929) - Jeugd Jezus, hoofdstuk 185: 1-22, GEJ-2-111: 1-10

Note: In het Hebreeuws betekent gebed **The**phillah - Het is afkomstig van het begrip **Pallel**, en dat wil richten en beslissen. Als werkwoord stamt het af van Hith-pallei, d.w.z. een innerlijk streven. Thefillah is dus eigenlijk je [ge]weten.

-einde-

Gedicht van de Schepper

Dan zullen op Aarde alle geslachten klagen,

en de 'groten' zullen geen hoongelach meer wagen.

En als dan d'hoge watervloeden ruisend stromen over de bergen,

zullen ze slechts weinig kinderen sparen: dat zijn Mijn liefdedwergen.

Ja, zeer klein werden ze en heel veel minder waard;

hun groot gebrek aan liefde heeft hen zeer ontaard!

Ziet op dus naar Mijn licht-doorstroomde hemelzalen,

Ziet Mijn sterren stralend van Mijn genâ verhalen.

Ziet hoe de vlakten der Aarde worden verlicht door de zon.

Ziet hoe de Maan haar begeleidt, welwillend van toen ze begon.

Ziet alle werelden gehoorzamen aan Mijn wil.

Doet gij ook zo dus al uw werken steeds heel stil.

- bron: [HGt.01_032,06.04,05]

Inhoud tweede deel v.h. GR. JOH. EV.

Periode: in de zomer van het jaar 25 n. Chr.

7e Reis: Kis – aanlegplek voor schepen bij Sibarah – Nazareth [Gr. Joh. Evang. hfdst. 1-94

8e Reis: Nazareth – Grot bij Bethabara [1e Volksspijziging] – Berg van het gebed – Wandeling op het meer van Galilea [Petrus' geloofsproef] – per schip naar Genezareth aan de gelijknamige zee-inham van Genezareth. [Gr. Joh. Evang. hfdst. 94-167]

9e Reis: Genezareth – per schip over de zee-inham en dan te voet noordwaarts naar richting Tyrus – terugkeer naar het meer van Galilea – Berg aan de oever [2e volksspijziging] – per schip naar de herberg bij Magdala – terug naar de berg aan de

oever – te voet naar de hut van Markus bij Cäsarea Philippi. [Gr. Joh. Evang. hfdst. 168-244]

Je kunt je gewaardeerde bijdrage storten op onderstaand rekeningnummer:

JLBI Gerard	**Nordhorn**
Volksbank	BLZ 280 699 56
Banknummer	101 840 2300
IBAN	DE 83 280 699 56 101 840 2300
SWIFT-BIC	GENODEF1NEV

Stand Bank-Credit……	op de 15e april 2019	+	160,10 €
Vertalingkosten: Relana v. d. V.	op de 15e mei 2019	-	50,00 €
Bankkosten op 30-04-2019		-	4,65 €
Stand Bank-Credit op de 15e mei 2019		+	105,45 €

www.zelfbeschouwing.info E-mail: **zelfbeschouwing@gmail.com**